

[J. P. Larsen.]

Forskel mellem vort Standpunkt og Regeringens, og saa har Regeringen ikke villet forhandle.

Vi fik nu bekræftet af den højtærede Forsvarsminister, at Gennemførelsen af de Konservatives Ændringsforslag vil betyde en Udgift paa 75 Mill. Kr. Fra dette Forslag og til vort er der alligevel et Stykke Vej. Det var dette, jeg i Gaar kaldte for et Stykke Demagogi. Man ønsker vedblivende at have sin gamle Indstilling, og det erkender man ved at sige, at man ikke har forelagt Principperne, men samtidig vil man foregøgle Befolkningen, at man har været uhyre forhandlingsvillig. Det har jeg kaldt for Demagogi, og det vil jeg vedblive at kalde det, det er og kan ikke blive noget som helst andet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslagene og de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Brorsen: Jeg har nogle Bemærkninger til de forskellige Partiordførere, men dem maa jeg hellere gemme til sidst, og jeg skal derfor først henvende mig til den højtærede Forsvarsminister.

Jeg har Indtryk af, at man — det gælder baade den socialdemokratiske Ordfører og den højtærede Forsvarsminister — har følt sig lidt ilde berørt ved, at jeg har dvælet en lille Smule ved Fortiden. Nu vil jeg sige, og det begyndte jeg med at udtale i min Tale i Gaar, at en Sag som denne maa ses i Sammenhæng, saaledes at man ogsaa maa gaa noget tilbage i Tiden, for at man kan faa et Indtryk af, hvorledes hele Sagens Historie er forløbet her paa Rigsdagen. Jeg vil i det hele taget sige, at man ingenlunde kan bebrejde mig, at jeg i særlig Grad har dvælet ved Fortiden, det var ikke noget langt Afsnit af min Tale i Gaar, og hvis man skulde til større Maalestok at gøre Uddrag af de Forhandlinger, der er ført her paa Rigsdagen i de sidste 15—20 Aar, saa kunde man tale i Timevis, ikke mindst ved at opholde sig ved, hvad de nuværende Regeringspartier har tilladt sig at fremføre.

Det staar for mig saadan, ikke mindst i Betragtning af den Situation, vi er inde i i Øjeblikket, at det, der er udtalt fra de nuværende Regeringspartiers Side, hører til den mest uhyggelige Læsning i Rigsdagens Aarbøger. Det har jeg søgt ganske kort at dokumentere ved netop at nævne Kulminationspunktet i 1924—25, da man tillod sig at fremsætte det Forslag, som jeg har omtalt, og som, hvis det var blevet

vedtaget, vilde have kompromitteret vort Land, det er der ingen Tvivl om. Men heldigvis blev det ikke vedtaget.

Jeg har gjort nogle enkelte Bemærkninger for at bevise, hvor vanskeligt den Sag har ligget for Venstreregeringerne i sin Tid, hvorledes de nuværende Regeringspartier har gjort alt for at forhindre, at Venstre kunde gennemføre en Forsvarsordning. Og det ligger jo ikke saa langt tilbage i Tiden. De sidste Militærforhandlinger blev ført i 1932, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne fremføre et ganske kort Citat for at dokumentere, hvorledes man saa sent som i 1932 har stillet sig over for Forsvarssagen. Under Forhandlingerne i 1932 udtalte den daværende socialdemokratiske Forsvarsminister, L. Rasmussen:

„Det er sikkert, at dette Forslags Gennemførelse vil betyde, at vi med raske Skridt nærmer os det næste, den Afrustning, som er det eneste naturlige til at afløse de halve Foranstaltninger, som her bliver gennemført.“

Saaledes udtalte den højtærede Forsvarsministers Forgænger sig saa sent som 1932, og denne Udtalelse kan suppleres med adskillige andre. Hvad udtalte f. Eks. ikke den socialdemokratiske Ordfører her i Tinget, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, ved den paagældende Lejlighed, og hvad udtalte ikke den socialdemokratiske Ordfører i Landstinget? Der er Citater nok, men jeg skal ikke spille Tingets Tid med flere, i alt Fald ikke for Øjeblikket; men hvis jeg bliver provokeret, har jeg altså nogle i Baghaanden, som jeg kan aflevere.

Man har altså paa alle mulige Maader i Tidens Løb vanskeliggjort det for tidligere Regeringer at føre deres Forsvarsforslag igennem. Nu er det, man siger: Ja, men nu er hele den internationale Situation en ganske anden end for nogle Aar tilbage. Heroverfor vil jeg gøre opmærksom paa, at ogsaa i 1932 var den internationale Situation af den Beskaffenhed, at Skyerne var ved at trække sammen. Vi husker, hvad der foregik i vort sydlige Naboland: Nazismen var ved at komme til Magten, og det forøgede i meget betydelig Grad Spændingen mellem Stormagterne.

I øvrigt har det stadig været vor Lidenhed, man fra Regeringens Side har argumenteret med: det var saa komplet ligegyldigt, om vi fik en Forsvarsordning til 10 Mill. Kr. eller en til henimod 100 Mill. Kr., det var Hip som Hap. Denne Argumentation er man nu heldigvis kommet bort fra, og derfor har vi sagt, at vi er paa